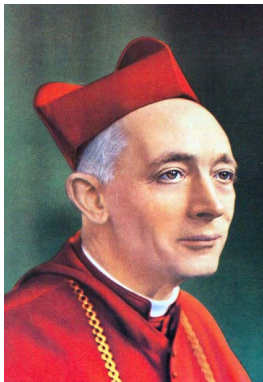

Boldog Ildefonso Schuster

Rómában született 1880. január 18-án. Édesapja, Johann bajor szabó volt a svájci gárda szolgálatában, édesanyja, Maria Anna Tutzer dél-tiroli asszony. Édesapját korán elvesztette, Pfiffer d'Altishofen bárónak köszönhetően tanulhatott a falakon kívüli Szent Pál Kollégiumban. Később filozófiai és teológiai tanulmányokat folytatott a Szent Anzelm Pápai Egyetemen. Maga is bencés szerzetes lett, ekkor vette fel az Ildefonso nevet. 1904-ben szentelték pappá.

A falakon kívüli Szent Pál apátság szerzeteseként a Monte Cassinó-i kongregáció általános prokurátora, majd 1918-ban apát saját monostorában. Tagja volt az *Izrael barátai* nemzetközi antiszemitizmus és rasszizmus elleni ligának, amelynek sok konvertita zsidó is tagja volt. 1926-ban XI. Piusz kinevezte Milánó érsekének, 1929-ben bíborossá kreálta, 1930-ban pedig kinevezte a Giacinto Tredici egyházmegye általános helynökévé. A lelkipásztori munka mellett tudományos tevékenysége is jelentős. Egyike volt a *Rivista di Filosofia Neoscholastica* folyóirat megalapítójának. Elismert liturgiatudós és rendtörténész, a Rítuskongregáció és a Keleti Egyházak Kongregációjának tanácsadója volt.

Egyházmegyéje kormányzását Itália és Milánó számára egyaránt nehéz időkben kellett végeznie, hiszen ekkor kerül a miniszterelnöki székbe Mussolini. Példaképe ezekben az években nagy nevű elődje, Borromeo Szent Károly. Szorgalmasan látogatja hatalmas egyházmegyéjét, a plébániákat 25 éves püspöksége ideje alatt ötször látogatja végig. Sok levele maradt fenn – klerikusokhoz és a néphez intézett levelek egyaránt –, amelyekben részletes utasításokat ad a liturgia ünnepléséhez, gyakoriak egyházmegyéjében a zsinatok,

püspöksége ideje alatt két eukarisztikus kongresszusra került sor. Átszervezte a milánói szemináriumot, neki köszönhetően nyílhatott meg 1935-ben Venegono Inferioreban a teológiai szeminárium és líceum.

Schuster eleinte bízott Mussoliniben, és mint minden itáliai katolikus, azt remélte, hogy az állammal való együttműködés és lojalitás a fasizmus „megkereszteléséhez” vezethet (erről tanúskodik egyik konkordátum előtti levele). 1935-ben még hálaadó szentmisét mutat be Etiópia meg szállásakor, és a meg szálló csapatok biztonságáért imádkozik, mert a még keresztény népek megtérését reméli ettől az eseménytől. Hamarosan átlátja viszont, hogy a folyamatok a népi rtás felé irányulnak. 1938-ban már elszáll minden ilyen irányú illúziója: november 13-án a milánói dómban, az ambrózián rítus szerinti advent kezdete alkalmával homíliájában elítéli az ehhez hasonló akciókat, az újpogány ideológia minden változatával együtt. Ennek a homíliának a szövegét a *L'Italia* katolikus napilap november 15-i száma a címlapon hozta, és ezért a lap főszerkesztője az állásával fizetett, hogy ne a lapot magát tiltsa be az államhatalom. Schustert ugyanakkor hazaárulónak és antifasisztának nyilvánítják.

A háború idején tevékenyen támogatja az érsekségi jótékonyági szervezeteket. 1945-ben felkeresi Mussolinit, és figyelmezteti, hogy nem jó úton jár, térjen meg. Az érsekség oltalmát is felajánlja neki, de Mussolini nem hallgat rá. Pár nappal később lelövik.

A háború után nagy szolgálatokat tett egyházmegyéje erkölcsi és anyagi újjáépítésében. Idősen és betegen vonul vissza a venegonói szemináriumba, itt hal meg 1954. augusztus 30-án.

Boldoggá avatásának egyházmegyei szakasza már 1957 augusztusában elkezdődött, és 1963-ban zárult le. Sírját 1985. január 28-án nyitották fel, és testét érintetlenül találták. 1996. május 12-én avatták boldoggá. 2006-ban a Keresztény Vállalkozó Egyesülete (UCID) tiszteletére tanulmányi ösztöndíjat alapított. A római Szent Pál-bazilika előtti parkot róla nevezték el. Milanóban a Ludovico Morell SJ által alapított ifjúsági központ az ő nevét viseli.

Tisztelete elsősorban Rómában és Milánóban él, de mint a második világháborúban tanúsított helytállás példaképét a világegyház is hitvallóként tiszteli.

Forrás: www.vasarnap.katolikhos.ro